ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 22.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна, ВТОРНИКЪ, 16-го Марта. — 1848 — Wilno, WTOREK, 16-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Марта.

Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Правительствующему Сенату, Января въ 29 день, изображено: „Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія Нашего къ заслугамъ Министра Финансовъ, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника *Вронченко*, Всемилостивѣйше повелѣваемъ; пожалованное ему указомъ 29-го Марта 1836 г., денежное, вмѣсто аренды, изъ Государственнаго Казначейства, производство, по четыре тысячи рублей серебромъ въ годъ, продолжить со времени окончанія срока тому производству въ 29 й день Марта 1848 г., еще на двѣнадцать лѣтъ, о чемъ Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить надлежащее распоряженіе.“

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 15-го Февраля, назначены: Членомъ Совѣта Министерства Финансовъ, Управляющій Департаментомъ Мануфактуръ и Внутренней Торговли, Тайный Совѣтникъ *Дружининъ*, и Состоящимъ въ должности Директора Департамента Мануфактуръ и Внутренней Торговли, Казанскій Вице-Губернаторъ, Статскій Совѣтникъ *Завилейскій*.

—

Государственный Совѣтъ, по разсмотрѣніи внесенныхъ Г. Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ предположеній о способахъ къ устройству помѣщеній присутственныхъ мѣстъ и тюремъ въ Ковенской Губерніи, Мнѣніемъ, удостоеннымъ Высочайшаго утвержденія 2-го Февраля, между прочимъ, положилъ:

1) Для покрытія требующихся издержекъ на устройство зданій присутственныхъ мѣстъ и тюремъ въ Ковенской Губерніи, установить съ обывателей оной особый сборъ, на двѣнадцать лѣтъ, по ¼ % съ купеческихъ капиталовъ, и по 5 к. серебр. съ каждой податной души въ годъ.

2) Сборъ сей не обращать лично на государственныхъ крестьянъ этой губерніи, а причитающуюся ежегодно на часть ихъ сумму отпускать изъ Министерства Государственныхъ Имуществъ отъ излишка арендныхъ доходовъ,

и 3) Производство сего сбора начать въ нынѣшнемъ 1848 году.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 9-go Marca.

W Najwyższym Ukazie, z własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, do Rządzącego Senatu, w d. 26 Stycznia r. b. wydanym, wyrażono: „Na dowód szczególnego zadowolenia Naszego z zasług Ministra Skarbu, Rzeczywistego Radzcy Tajnego *Wronczenko*, Najmiłościwiéj rozkazujemy: przeznaczone temuż, Ukazem z d. 29 Marca 1836 roku, w miejsce dzierżawy, wypłacanie z Kassy Państwa po cztéry tysiące rubli srébrnych rocznie, przedłużyć, od czasu upływu terminu takowego wypłacania w dniu 29 Marca 1848 roku, jeszcze na lat dwanaście, względem czego Rządzący Senat ma wydać stosowne rozporządzenie.“

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 15-go Lutego, mianowani zostali: Zarządzający Departamentem Rękodzielni i Handlu Wewnętrznego, Radzca Tajny *Drużynin*, Członkiem Rady Ministerstwa Skarbu, a Wice-Gubernator Kazański, Radzca Stanu *Zawilejski*, Zastępcą Dyrektora Departamentu Rękodzielni i Handlu Wewnętrznego.

—

Rada Państwa, po rozpatrzeniu podanych przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych projektów o środkach wybudowania gmachów władz sądowych i więzień w Gubernii Kowieńskiéj, przez Najwyżéj utwierdzoną dnia 2-go Lutego, Opinią, między innemi uchwaliła:

1) Dla pokrycia wydatków, potrzebnych na wzniesienie gmachów władz sądowych i więzień w Gubernii Kowieńskiéj, ustanowić dla jéj obywateli osóbny podatek, na lat dwanaście, po ¼ % od kapitałów kupieckich, i po 5 kop. sr. na rok od każdéj podatkowéj duszy.

2) Włościan skarbowych téj Gubernii, nie obowiązywać do osobistego płacenia tego podatku, lecz przypadającą na nich część, wydawać co rok z pozostałości arendownych dochodów Ministerstwa Dóbr Państwa,

i 3) Pobor ten zacząć w bieżącym 1848 roku.

Варшава, 5 (17) *Марта*.

Его Свѣтлость Намѣстникъ Царства, Г. Генералъ-Фельдмаршалъ Князь Варшавскій, возвратился въ минувшую ночь изъ С. Петербурга въ Варшаву. Сегодня въ 11 часовъ утра, высшіе Чины Военнаго и Гражданскаго Вѣдомствъ имѣли честь представляться Его Свѣтлости въ здѣшнемъ Замкѣ.

Warszawa, 5 (17) *marca*.

J. O. Xiąże Warszawski, Jenerał-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa, powrócił zeszłéj nocy z St. Petersburga do Warszawy. W dniu dzisiejszym, o godzinie 11-éj rano, Urzędnicy wyżsi Wojskowi i Cywilni, mieli zaszczyt powitać J. X. Mość na pokojach Zamkowych.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 8 *Марта*.

Сегодня послѣдовало слѣдующее повелѣніе Короля государственному министру: „Послѣ того, что германскій сеймъ принялъ, 3-го н. м., слѣдующее рѣшеніе:

1) Каждому германскому союзному владѣнію предоставляется отмѣнить цензуру и ввести свободу тисненія;

2) Однако же, это можетъ быть сдѣлано только съ обезпеченіями, которыя предохранили бы, по возможности, другія германскія владѣнія и весь союзъ отъ злоупотребленія свободы тисненія;

и положилъ тѣмъ основанія, на которыхъ я уже давно предложилъ соорудить для союза новое законодательство о тисненіи,—съ моей стороны теперь болѣе не представлялось бы препятствій къ введенію свободы тисненія въ моихъ владѣніяхъ, при необходимыхъ обезпеченіяхъ, если бы меня не удерживало отъ того сильное желаніе достигнуть въ этомъ, равно какъ и во многихъ другихъ важныхъ дѣлахъ, общаго законодательства германскаго союза. Въ слѣдствіе этого поручаю государственному министерству принять немедленно такія мѣры, чтобы предложенія мои, сдѣланныя съ этою цѣлью сейму, были поспѣшно разрѣшены. Если же, противъ ожиданія, это встрѣтитъ препятствія или замедленія, то я приступлю временно къ коренному преобразованію законодательства о тисненіи, основанному на уничтоженіи цензуры, предоставляя себѣ въ послѣдствіи прибѣгнуть къ совѣту чиновъ, и потому приготовленія должны быть сдѣланы и въ этомъ отношеніи такимъ образомъ, чтобы, въ случаѣ надобности, могъ быть немедленно изданъ законъ, соотвѣтствующій моимъ намѣреніямъ. Берлинъ, 8-го Марта 1848.“

(Подписано) „*Фридрихъ-Вильгельмъ*.“

— Резервныя войска 7 и 8 корпусовъ арміи уже созваны; оба эти корпуса будутъ поставлены на военную ногу, а всѣ укрѣпленія при-рейнскихъ провинцій имѣютъ быть приведены въ оборонительное положеніе. Въ слѣдствіе сего многіе молодые люди оставили уже Берлинъ и отправились въ свои корпуса.

— Изъ Кобленца отъ 6 Марта сообщаютъ. герцогиня Орлеанская прибыла съ дѣтьми своими въ Эмсъ, гдѣ живетъ весьма уединенно. Графъ Парижскій и принцъ Шартрскій совершили вчера, въ сопровожденіи гофмейстера, путешествіе до моста при Эренбрейтштейнѣ, но въ Кобленцѣ не были.

— Народонаселеніе Прусскаго государства состоитъ изъ 16,112,938 чел.; одна армія съ семействами и прислугою состоитъ изъ 204,162 чел.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 8 *marca*.

Dnia dzisiejszego ogłoszony został następujący rozkaz Króla do Ministerstwa Państwa: „Ponieważ Sejm Niemiecki uchwalił, d. 3 marca, następujące postanowienia:

1) Każde Państwo Związku Niemieckiego mocne jest znieść u siebie cenzurę i zaprowadzić wolność druku;

2) To wszakże nie będzie mogło być uczynione inaczéj, jak pod pewnemi rękojmiami, któreby, o ile można, zabezpieczały inne Niemieckie Państwa ogólnego Związku przeciw nadużyciom swobody druku;

i przez to położył zasady, na których Ja, już oddawna, zamierzałem utworzyć dla Związku nowe prawodawstwo o druku,—dziś przeto z Mojéj strony nie byłoby żadnéj przeszkody do zaprowadzenia wolności druku w Moich posiadłościach, przy niezbędnych ku temu rękojmiach, jeśliby Mnie nie wstrzymywała do tego, mocna chęć dopięcia tak w tym, jako też i w wielu innych ważnych przedmiotach, ogólnego prawodawstwa Związku Niemieckiego. W skutek tego, Polecam Ministerstwu Państwa przedsięwziąć niezwłocznie środki, aby przełożenia Moje, podane w tym celu Związkowemu Sejmowi, zostały śpiesznie rozstrzygnione. Jeśliby zaś to, wbrew oczekiwaniu, doznawało jakich przeszkód lub opóźnienia, tedy Ja sam przystąpię tymczasowo do zasadniczéj reorganizacyi prawodawstwa o druku, opierającéj się na zniesieniu cenzury, zastrzegając sobie na przyszłość odwołanie się do Rady Stanów:— i przeto przygotowania w tym względzie, powinny być uczynione w tém sposób, iżby, w razie potrzeby, mogło być ogłoszone niezwłocznie prawo, odpowiednie Moim zamiarom — Berlin, 8 marca 1848 roku.“

(Podpisano) „*Fryderyk Wilhelm*.“

— Rezerwy wojenne 7-go i 8-go korpusu armii zostały zwołane; oba te korpusy mają stanąć na stopie wojennéj, a wszystkie fortece prowincyi Nadreńskiéj w stanie obronnym być postawione. W skutek tego, wielu młodych ludzi opuścić miało Berlin, udając się do swych respective korpusów.

— Z Koblencyi donoszą pod d. 6 marca: „Xiężna Orleańska przybyła z synami swemi do Ems, gdzie żyje bardzo samotnie. Hrabia Paryża i Xiąże Chartres zrobili wczoraj z ochmistrzem swoim wycieczkę aż do mostu pod Ehrenbreitstein, ale do Koblencyi nie weszli.

— Ludność monarchii Prusskiéj wynosi 16,112,938 głów; samo wojsko z familiami i służbą liczy 204,162 głów.

Австрія.

Вѣна, 12 *Марта*.

Завтра во дворцѣ будетъ происходить большой фамильный совѣтъ, въ которомъ будутъ также участвовать присутствующіе здѣсь эрцгерцоги Іоаннъ и Стефанъ. Это извѣстіе произвело здѣсь благопріятное впечатлѣніе. Назначенное на 15-е Марта открытіе австрійскихъ чиновъ ускорено двумя днями, и послѣдуетъ завтра.

— За нѣсколько дней предъ симъ прибылъ сюда владѣтельный пармскій герцогъ. Вновь назначенный командиръ 1-го корпуса арміи въ Италіи, графъ Вратиславъ, отправился къ мѣсту своего назначенія.

— Армія наша въ ломбардо-венеціанскомъ королевствѣ, состоитъ изъ 120,000 чел.

— Въ окрестностяхъ крѣпости германскаго союза, Ульмъ, будетъ сосредоточенъ австрійскій наблюдательный корпусъ подъ начальствомъ князя Виндишгреца, командующаго нынѣ генерала въ Богеміи, или же князя Лихновскаго.

Austrya.

Wiedeń, 12 *marca*.

Jutro odbędzie się u dworu wielka rada familijna, do któréj należeć także będą obecni tu Arcy-Xiążęta Jan i Stefan. Wiadomość ta sprawiła tu radośne wrażenie; wszyscy są w oczekiwaniu ważnych łask i przemian. Naznaczone na dzień 15 marca otworzenie Stanów Austryackich, przyśpieszoném zostało o dwa dni, i nastąpi jutro.

— Dziedziczny Xiąże Parmy przybył tu przed kilku dniami. Hr. Wratisław, nowo-mianowany dowódzca 1-go korpusu armii we Włoszech, udał się na miejsce przeznaczenia swego.

— Armia nasza w Królestwie Lombardzko-Weneckiem, liczy około 120,000 ludzi.

— W okolicach twierdzy Związku Niemieckiego Ulm, ma być ściągnięty austryacki korpus obserwacyjny, pod dowództwem Xięcia Windischgratz, dowodzącego obecnie Jenerała w Czechach, lub też Xięcia Lichnowskiego.

— Здѣшняя биржа находится въ самомъ критическомъ положеніи и почти въ состояніи совершеннаго разстройства. Промышленность уничтожена на много лѣтъ.

Франція.

Парижъ, 8 Марта.

Въ одномъ парижскомъ журналѣ напечатаны подробности о выходѣ Короля изъ Тюильрійскаго дворца, описанныя очевидцемъ. 24-го числа, около 1-го часа пополудни, на Площадь Согласія прискакалъ молодой человѣкъ, восклицая, что Король отрекся отъ престола. У выхода изъ Тюильрійскаго Сада находилось человѣкъ до полутораста, безъ оружія, и между ними нѣсколько военныхъ. Вскорѣ послѣ этого извѣщенія, изъ Тюильрійскаго Сада вышли конные національные гвардейцы, ѣхавшіе шагомъ, какъ бы въ главѣ процессіи, и приглашавшіе знаками и словами всѣхъ окружающихъ къ тишинѣ. За ними, изъ за рѣшетки сада, среди кавалерійскаго отряда и окруженный человѣками до 30-ти въ разныхъ мундирахъ, шелъ Король, ведомый подъ руку Королевою, и опираясь на нее правою рукою. Королева шла твердымъ шагомъ, и озиралась увѣренными и въ то же время злобными взглядами на всѣхъ окружающихъ. Король былъ въ черномъ фракѣ круглой шляпѣ и безъ орденовъ; Королева была въ глубокомъ траурѣ. Утверждали, что они идутъ въ палату депутатовъ для отреченія. Не смотря на предварительныя приглашенія къ тишинѣ, въ публикѣ раздались разныя восклицанія, и между прочимъ нѣсколько голосовъ произнесли: „Да здравствуетъ Король!“ Достигнувъ асфальта, окружающаго Луксорскій обелискъ среди площади, Король, Королева и всѣ сопровождавшіе ихъ остановились, безъ всякой надобности. Вокругъ нихъ столпились всадники и пѣшіе, и сдавили ихъ до того, что нельзя было двигаться. Король, повидимому, испугался, покинулъ руку Королевы, отвернулся, снялъ шляпу, поднялъ ее, и сказалъ нѣсколько словъ, которыхъ нельзя было разслышать за шумомъ и топотомъ лошадей. Королева, не чувствуя больше руки Короля, съ живостью повернулась, и начала что-то говорить. Очевидецъ (Г. Ш Морисъ), описывающій эти сцены, сказалъ ей: „Не бойтесь ничего, Государыня, идите; толпа разступится передъ вами.“ Королева, не разслышавъ его, отвѣчала гнѣвно: „Оставьте меня;“ затѣмъ схватила руку Короля, и подошла съ нимъ къ двумъ небольшимъ каретамъ, запряженнымъ въ одну лошадь. Два ребенка уже находились въ первой каретѣ. Король сѣлъ по лѣвую руку, Королева по правую. Кучеръ взмахнулъ бичемъ, и карета полетѣла, въ сопровожденіи всей находившейся тутъ кавалеріи; во вторую карету сѣли двѣ дамы, какъ говорятъ, принцессы, и поспѣшили за первою. Эскортъ состоялъ человѣкъ изъ 200. Эти кареты поѣхали по набережной, въ Сенъ-Клу.

Изъ Сенъ-Клу пишутъ, что Король туда прибылъ около 3-хъ часовъ. Тамъ не оказалось лошадей, и Король, въ сопровожденіи Королевы, сѣлъ въ публичный дилижансъ, въ которомъ пріѣхалъ въ Версаль. — Говорятъ, что Королева, прибывъ на Площадь Конкордіи, вспомнила, что ни она, ни Король не взяли съ собою денегъ, и сообщила о томъ офицеру конной національной гвардіи, разгонявшему толпу; онъ немедленно произвелъ денежный сборъ между окружающими, принадлежавшими по большей части къ образованному классу; всякій давалъ, что имѣлъ съ собою, и такимъ образомъ собрали до 200 франковъ на путевыя издержки Короля.

Изъ Версали Король хотѣлъ продолжать дорогу на почтовыхъ; но всѣ лошади были въ разгонѣ, и въ его экипажъ запрягли кавалерійскихъ лошадей, не привычныхъ къ скорому бѣгу.

Въ Дре Король прибылъ вечеромъ около полуночи. Въ часъ ночи прибылъ туда герцогъ Монпансіерскій, съ извѣстіями о парижскихъ событіяхъ. Здѣсь ночевали у одной изъ приверженныхъ особъ, которая доставила имъ все нужное, и всѣ вмѣстѣ, передъ свѣтомъ, пустились въ путь, по дорогѣ къ Эвре, находящемуся въ 12-ти или 15-ти часахъ пути отъ берега. Почти во все время пути ѣхали они ночью, и 26 числа, въ пять часовъ утра, прибыли въ Гонфлеръ, гдѣ на минуту остановились въ домѣ извѣстной имъ особы. Между Сент-Андре и Эвре, карета остановилась подлѣ одного работника, исправлявшаго дорогу; у него спросили, кто хозяева двухъ сосѣднихъ замковъ.

— Giełda tutejsza znajduje się w stanie zupełnego prawie rozwiązania. Przemysł tutejszy na wiele lat został sparaliżowany i zniszczony.

Francya.

Paryż, 8 marca.

W jednym z dzienników Paryzkich znajdujemy następujące szczegóły o wyjściu Króla z Tuilleryów, opisane przez naocznego świadka. Dnia 24 lutego, około 1-éj godziny z południa, ukazał się na placu *de la Concorde* młody człowiek na koniu, i ogłosił, że Król złożył koronę. U bram ogrodu Tuilleries znajdowało się około 150 osób, bez broni, a między niemi kilku wojskowych. Niezwłocznie po tém ogłoszeniu, ujrzano wyjeżdżający z bramy ogrodowéj oddział konnych gwardzistów narodowych, postępujący krokiem, jakby na czele processyi, i wzywający znakami i słowami wszystkich otaczających, aby się zachowali spokojnie. Za nimi, z po-za palisady ogrodu, w pośród oddziału liniowéj jazdy, i otoczony około 30 ludźmi w różnych mundurach, postępował Król, prowadzony pod rękę przez Królowę i wspierający się na niéj prawą ręką. Królowa szła krokiem pewnym, rzucając na otaczających spójrzenia śmiałe, ale oraz gniewliwe. Król ubrany był w czarnym fraku, okrągłym kapeluszu i bez orderów; Królowa zaś w ciężkiéj żałobie. Zapewniano, że udają się do Izby Deputowanych dla złożenia korony. Mimo uprzednie wezwania do spokojności, rozlegały się tu i owdzie rożne okrzyki, a między innemi kilka głosów zawołało: „Niech żyje Król!“ Doszedłszy do kraty, opasującéj obelisk Luxorski śród placu, Król, Królowa i wszyscy im towarzyszący, zatrzymali się bez żadnéj potrzeby. Około ich skupili się konni i piesi, i ścisnęli ich tak dalece, że nie podobna było ruszyć się z miejsca. Król zdawał się być tém zatrwożonym, opuścił rękę Królowéj, odwrócił się, zdjął kapelusz, podniósł go w górę i wyrzekł słów kilka, których nie można było dosłyszeć, z powodu wrzawy i tententu koni. Królowa nie czując ręki Króla, z żywością obróciła się ku niemu i coś mówić zaczęła. Naoczny świadek (P. Maurice), opisujący tę scenę, odezwał się naówczas do niéj: „nie lękaj się niczego, Najjaśniejsza Pani! idź daléj; tłum się rozstąpi.“ Królowa, nie dosłyszawszy go, odpowiedziała z gniewem: „daj mi Pan pokój“; poczém porwała znowu Króla za rękę i zbliżyła się z nim do dwóch niewielkich karet. Dwoje dzieci już znajdowało się w pierwszéj karecie, do któréj wsiadł też Król po lewéj, a Królowa po prawéj stronie. Woźnica zaciął konie, i powóz potoczył się szybko, otoczony dokoła przez jazdę. Dzieci z ciekawością wyglądały z obu stron przez okna. Do drugiéj karety siadły dwie damy, jak mówią, Xiężniczki, i udały się za piérwszą. Konwoj składał się ze 200 osób. Karety udały się brzegiem rzeki do St. Cloud.

Z St. Cloud piszą, że Król przybył tam około 3-éj godziny z południa, nie znalazłszy zaś koni, wsiadł, w towarzystwie Królowéj, do publicznego dyliżansu, w którym udali się do Wersalu. Powiadają, że Królowa przybywszy na plac *de la Concorde*, przypomniała, że ani ona, ani Król, nie wzięli z sobą ani grosza pieniędzy, i powiedziała o tém oficerowi konnéj gwardyi narodowéj, który torował im drogę. Oficer niezwłocznie uczynił składkę między otaczającymi, którzy po większéj części należeli do klassy cywilizowańszéj; każdy oddał co miał przy sobie, i tym sposobem zebrano około 200 franków na podróżne wydatki dla Króla.

Z Wersalu Król chciał daléj jechać pocztą, ale wszystkie konie były już użyte; zaprzężono więc do jego powozu konie z pod jazdy, nie przyzwyczajone do szybkiego biegu

Do Dreux Król przybył wieczorem około północy. O godzinie 1-éj przyjechał tamże Xiążę Montpensier, z wiadomością o Paryzkich wypadkach. Tu przenocowali u zaufanéj osoby, która im dostarczyła wszystkiego, i przed świtem wszyscy ruszyli w drogę do Evreux, o dwanaście do piętnastu godzin od Honfleurs, a wierny wieśniak towarzyszący im, przyrzekł doprowadzić ich bezpiecznie nad brzeg. Jechali po większéj części nocą, i d. 26 o 5-éj rano stanęli w Honfleurs, gdzie na chwilę wysiedli w domu znanéj sobie osoby. Między St. André i Evreux, powóz zatrzymał się przy budce robotnika drogowego (cantonnier); zapytano go do kogoby należały zamki, które ztamtąd widać. Znalazło się, iż jeden właśnie był mieszkaniem nadzorcy

Открылось, что одинъ изъ этихъ замковъ принадлежалъ какому-то смотрителю лѣсовъ Орлеанскаго дома; но хозяинъ былъ въ отсутствіи, и только арендаторы приняли Короля, Королеву и еще двухъ дамахъ. Несчастныс путешественники терпѣли холодъ и голодъ, потому-что во всю дорогу у нихъ были только два меленькіе хлѣба, которые они съ трудомъ могли достать въ Сент-Андре.

За симъ отправились къ Турвиль, чтобы оттуда пуститься на море, но непогода вынудила ихъ возвратиться въ Гонфлеръ. Море такъ сильно волновалось, что Лудвикъ Филиппъ, не смѣлъ выйти на палубу, съ чрезвычайно утомленною супругою. Между тѣмъ изъ Сутамптона прибылъ въ Гавръ пароходъ *Express*, для перевоза пассажировъ. Они отправились изъ Гонфлера въ Гавръ на рыбачьей лодкѣ. Въ Четвертокъ, въ девять часовъ вечера, *Express* вышелъ въ море, а третьяго Марта, въ три часа утра, прибылъ въ Ньюгевенъ въ Сусексѣ, но по случаю противнаго вѣтра, Ихъ Величества, не прежде какъ по-полудни вышли на берегъ. Король вышедши на сушу воскликнулъ: „Слава Богу! Я уже на англійской землѣ.“

— Нынѣ не подлежитъ уже сомнѣнію, что герцогиня Орлеанская отправилась въ Германію. (См. Пруссія). Увѣряютъ, что герцогиня скрывалась въ Парижѣ, съ дѣтьми, въ частномъ домѣ по 29 Февраля, а въ этотъ день, въ сопровожденіи переодѣтаго офицера, бывшаго тогда на службѣ, выѣхала изъ Франціи съ послѣднимъ поѣздомъ сѣверной желѣзной дороги.

— Разсказываютъ, что въ минуту, когда члены временнаго правительства отправились было въ Ратушу, нашли мѣсто уже занятымъ; временное правительство было тамъ составлено изъ неизвѣстныхъ лицъ, подъ предсѣдательствомъ какого-то стараго военнаго человѣка; это правительство уступило однако г-ну Ледрю-Роллену.

— Герцогъ Пакье, бывшій президентъ палаты перовъ, предложилъ временному правительству свои услуги.

— Бывшій президентъ палаты депутатовъ, Г. Созе, записался въ число адвокатовъ въ Ліонѣ.

— Священникъ Ламене, по разстроенному здоровью, не принялъ должности во временномъ правленіи и не хотѣлъ быть посланникомъ въ Римѣ.

— Декретомъ отъ 1 Марта отмѣняется всякая форма присяги со стороны чиновниковъ.

— Сегодня биржа открыта была въ первый разъ послѣ февральской революціи.

9 *Марта*.

Третьяго дня совершено было временнымъ правительствомъ торжественное погребеніе убитыхъ во время послѣдней революціи въ Парижѣ. Тѣла ихъ, находившіяся прежде въ церкви св. Магдалины, привезены были съ величайшимъ великолѣпіемъ, при несмѣтномъ стеченіи народа, къ Іюльской колоннѣ, въ концѣ бульваровъ, и погребены подлѣ жерствъ Іюльской революціи. Общее число убитыхъ съ обѣихъ сторонъ, по оффиціальнымъ донесеніямъ, простирается до 1,400 чел. Въ газетахъ *National* и *Constitutionel* и это даже число считаютъ преувеличеннммъ. Съ 22 Февраля по 2 Марта приняли въ разные парижскіе госпитали всего 568 чел. раненыхъ, въ томъ числѣ 461 мужчину, 15 женщинъ и 92 солдатъ (изъ нихъ умерло 61 чел.).

— Австрійскій и Прусскій посланники оставили Парижъ, и въ своихъ загородныхъ домахъ, въ окрестностяхъ Парижа, ожидаютъ инструкцій своихъ дворовъ. Обыкновенныя дѣла этихъ посольствъ исправляютъ ихъ секретари.

— Англійскій посланникъ, лордъ Нормейби сообщилъ г-ну Ламартину, министру иностранныхъ дѣлъ, депеши, полученныя отъ лорда Пальмерстона, въ которыхъ онъ извѣщаетъ, что если дипломатическіе обычаи не даютъ англійскому правительству права акредитовать дѣйствительныхъ дипломатическихъ агентовъ при временномъ правительствѣ, то все-таки англійское правительство уполномочитъ своего посланника при французской республикѣ, какъ скоро національное собраніе превратитъ временное правительство, въ правительство постоянное.

— Прусскій посланникъ въ Лондонѣ сообщилъ англійскому правительству оффиціальное извѣщеніе, что Пруссія не будетъ вмѣшиваться въ дѣла Франціи.

— Въ здѣшнихъ газетахъ напечатанъ циркуляръ Г. Ламартина къ французскимъ посланникамъ при ино-

lasów domu Orleańskiego, lecz nie było go w domu, i tylko dzierżawcy przyięli Króla, Krolowę i dwie damy, które z nimi były. Wszyscy byli zgłodniali, nie mieli bowiem w całéj drodze prócz dwóch małych chlebów, które z niebezpieczeństwem w pośpiechu kupili w Saint-André.

Z Honfleurs udali się do Tourville, aby tam wsiąść na statek; ale niepogoda zmusiła ich wrócić do Honfleurs. Morze było tak wzburzone, iż Ludwik Filip nie śmiał wejść na pokład statku, z nadzwyczaj znużoną Królową. Tymczasem przybył angielski parostatek *Express* z Southampton do Hawru, dla zabrania passażerów francuzkich. Oboje Królewstwo Ich Mość udali się na łodzi rybackiéj z Honfleur do Hawru. We Czwartek, d. 2 marca, o dziewiątéj wieczorem, *Express* wypłynął na morze, z towarzystwem Królewskiem, a nazajutrz, o siódméj rano, stanął przy Newhaven, w hrabstwie Sussex, ale wiatr nieprzyjazny dozwolił dopiéro po-południu Królewskiéj parze wysiąść na brzeg gościnny. Król wyszedłszy na ląd zawołał: „Bogu dzięki! jestem już na ziemi Angielskiéj.“

— Wiadomo już jest teraz z pewnością, że Xiężna Orleańska udała się do Niemiec. (Ob. Prussy). Xiężna miała byé ukrytą w Paryżu wraz z dziećmi, w domu prywatnym, do d. 29 lutego, i wtedy dopiéro, w towarzystwie przebranego oficera służbowego, opuściła stolicę ostatnim pociągiem kolei północnéj.

— Opowiadają, że w chwili kiedy nowo obrani członkowie Rządu tymczasowego udali się z Izby na Ratusz, znaleźli miejsce już zajęte Inny Rząd tymczasowy był się już tam utworzył z osób nikomu nieznanych, pod prezydencyą dawnego wojskowego. Ten rząd improwizowany kapitulował wszakże przed P Ledru-Rollin.

— Xiążę de Pasquier, ex-Kanclerz i ex-Prezes Izby Parów, przysłał Rządowi tymczasowemu swoje poddanie się.

— P. Sauzet, były Prezes Izby Deputowanych, zapisał się w poczet adwokatów w Lyonie.

— Xiądz Lamennais, z powodu nadwątlonego zdrowia, nie przyjął, ani ofiarowanego mu miejsca w rządzie tymczasowym, ani poselstwa w Rzymie.

— Wyrokiem Rządu tymczasowego z d. 1 marca postanowiono, iż przy objęciu urzędu nikt niema wykonywać przysięgi.

— Dziś giełda piérwszy raz od rewolucji lutowéj została otworzoną.

Dnia 9 *marca*.

Dzień onegdajszy poświęcony był przez Rząd tymczasowy na uroczysty obchód pogrzebu poległych w czasie ostatniéj rewolucyi w Paryżu. Ciała ich złożone naprzód w kościele św. Magdaleny, przeprowadzone zostały z największą wspaniałością, w uroczystéj processyi, przy niezliczeném zebraniu ludu, do kolumny Lipcowéj, w końcu bulwarów, i pogrzebione pod nią, obok ofiar rewolucyi Lipcowéj. Ogólna liczba poległych, podług urzędowych wiadomości, dochodzi z obu stron do 1,400 ludzi. Dzienniki *National* i *Constitutionnel* i tę jeszcze liczbę uważają za przesadzoną. Od d. 22 lutego do d. 2 marca, umieszczono w różnych Paryzkich szpitalach w ogóle 568 ranionych; w liczbie tych 461 mężczyzn, 15 kobiet i 92 żołnierzy; (umarło z nich 61 osób).

— Posłowie Austryacki i Prusski opuścili Paryż, i w swych domach wiejskich w okolicy Paryża, oczekują na instrukcye od swych dworów. Zwyczajne interessa tych poselstw załatwiane są przez Sekretarzy poselskich.

— Poseł angielski, Lord Normanby, udzielił Ministrowi tymczasowemu spraw zagranicznych, P. de Lamartine, depeszę odebraną od Lorda Palmerstona, w któréj oświadcza, iż gabinet angielski dla tego nie umocował jeszcze Posła przy Rzeczypospolitéj francuzkiéj, iż Rząd jest tylko tymczasowy; lecz skoro Zgromadzenie Narodowe ustanowi Rząd stały, takowy Poseł wnet akredytowany zostanie.

— Poseł Prusski w Londynie przesłał rządowi angielskiemu urzędowe zawiadomienie, że Prussy w interessa Francyi mięszać się nie będą.

— Gazety zawierają okolnik P. de Lamartine do Posłów francuzkich przy dworach cudzoziemskich, w którym zapo-

странныхъ дворахъ, въ коемъ онъ изъясняетъ, что внѣшняя политика новаго правительства будетъ благопріятствовать миру, что правительство не признаетъ трактатовъ 1815 года, однако опредѣленныя ими границы почитаетъ фактомъ, который принимаетъ за основаніе и точку исхода въ сношеніяхъ французскаго правительства съ другими правительствами.

— Въ *Journal des Débats* объявляютъ, что частныя королевскія имѣнія, равно какъ принцевъ и принцессъ бывшей королевской фамиліи, предварительно секвестрованы; слѣдовательно, они еще не будутъ проданы, какъ о томъ носились слухи.

— Изъ Алжира получены извѣстія, по которымъ видно, что тамъ знали только объ отреченіи Короля, о назначеніи регентства и, потомъ, объ учрежденіи временнаго правленія. Герцогъ Омальскій, при обнародованіи сихъ извѣстій, объявилъ, что ничто не измѣнилось въ его обязанности къ Франціи, и что народонаселеніе и армія въ Алжиріи будутъ въ величайшемъ спокойствіи ожидать приказанія изъ отечества.

— Адмиралъ Боденъ сѣлъ въ Марсели на корабль *Pericles*, на которомъ отправляется въ Тулонъ, гдѣ получитъ команду надъ эскадрою. Говорятъ, что ему велѣно крейсировать при италіянскихъ берегахъ.

10 *Марта.*

Въ слѣдствіе сношеній съ настоящимъ губернаторомъ инвалиднаго дома, маршаломъ Молиторомъ, герцогъ Іеронимъ Бонапарте имѣетъ получить, вмѣсто его, губернаторство и начальство при гробѣ Наполеона.

— Министръ финансовъ Гудшо оставилъ свою должность по частнымъ дѣламъ. На его мѣсто назначенъ членъ временнаго правительства Гарнье-Пажесъ, настоящій парижскій меръ. Нѣкоторые полагаютъ, что недоразумѣнія съ симъ послѣднимъ, заставили Г. Гудшо подать въ отставку.

— Представители разныхъ италійскихъ странъ, имѣли вчера продолжительное совѣщаніе съ Г. Ламартиномъ. Г. Ламартинъ отправилъ вчера чрезвычайнаго курьера съ депешами къ французскому посланнику въ Вѣнѣ.

— Всѣ настоящіе французскіе посланники отозваны отъ иностранныхъ дворовъ.

— Въ *Journal de Débats* напечатано: „Изъ Тулона пишутъ, что Омальскій и Жуэнвильскій герцоги прибыли къ тамошней гавани и вошли въ сношенія съ адмираломъ Боденомъ, который тотчасъ же потребовалъ инструкцій отъ временнаго правительства.

— Г. Латейри, спасшій герцогиню Монпансье, получилъ отъ нея благодарственное письмо, въ которомъ она сообщаетъ ему о благополучномъ своемъ пріѣздѣ въ Лондонъ.

— Сегодня происходило въ Люксанбургскомъ дворцѣ первое большое собраніе всѣхъ делегатовъ разныхъ обществъ, подъ предводительствомъ Г. Людвика Бланка.

— Въ военномъ министерствѣ комитетъ государственной защиты производитъ свои засѣданія подъ предсѣдательствомъ Г. Араго. Знаменитѣйшіе генералы назначены членами сего комитета.

— Извѣстно, что въ слѣдствіе послѣднихъ событій и прерванія сообщеній съ Парижемъ, Лилльскій, Руанскій и Гаврскій банки прекратили свои платежи.

— Одинъ изъ извѣстныхъ торговыхъ домовъ въ Парижѣ, Гуэнъ и комп., прекратилъ свои платежи. Недостатокъ простирается до 52 милліоновъ фр.; капиталъ дома Гуэна заключается въ недвижимости цѣнимой въ 17 мил., и движимости въ—34 мил.

Англія.

***Лондонъ**, 1 Марта.*

Третьяго дня, нижная палата принимала поданныя ей прошенія, послѣ чего преобразовалась въ комитетъ, для разсмотрѣнія предложеннаго канцлеромъ казначейства бюджета, что министерство, по поводу общаго неудовольствія, какое возбудило, въ особенности между представителями народа, предложеніе объ увеличеніи налога на доходы, беретъ это предложеніе обратно. Притомъ канцлеръ предложилъ: чтобы расходы на войну съ Кафрами и дополнительные кредиты по морскому вѣдомству отнесены были на счетъ остаточныхъ суммъ прошлаго года; чтобы налогъ на доходы продолжить на слѣдующіе три года, считая по три на сто, и предоставить правительству наложить новую подать, въ случаѣ, если бы таковыя мѣры оказались

wiada, że polityka zewnętrzna nowego Rządu będzie przyjaźną pokojowi; że Rząd nie uznaje wprawdzie traktatów 1815 roku, wszakże określenia terrytoryalne tych traktatów są faktem, który przyjmuje za zasadę i za punkt wyjścia w stosunkach rządu francuzkiego z innemi rządami.

— W *Journal des Débats* uwiadamiają, że prywatne dobra Królewskie, jako też Xiążąt i Xiężniczek byłéj Królewskiéj rodziny, tymczasowie zostają tylko pod sekwestrem: zatém nie będą jeszcze wystawione na sprzedaż, jak o tém krążyła pogłoska.

— Z Algieru otrzymano wiadomości, z których okazuje się, że tam wiedziano tylko o abdykacyi Króla, o ustanowieniu rejencyi, i o zaprowadzeniu rządu tymczasowego. Xiąże Aumale, ogłaszając te wiadomości, oświadczył, że nic się nie zmieniło w jego obowiązkach względem Francyi, i że ludność i wojsko w Algierze powinny w największéj spokojności oczekiwać rozkazów matki-ojczyzny.

— Admirał Baudin wsiadł w Marsylii na okręt *Pericles*, który go przewiezie do Tulonu, gdzie obejmie dowództwo eskadry. Mówią, że ma rozkaz krążenia przy brzegach Włoskich.

Dnia 10 *marca.*

W skutku porozumienia się z dotychczasowym Gubernatorem domu Inwalidów, Marszałkiem Molitor, Xiąże Hieronim Bonaparte ma otrzymać w jego miejscu Gubernatorstwo i straż grobu Napoleona.

— Minister skarbu, Goudechaux, złożył swój urząd z powodu interessów prywatnych. W jego miejsce mianowany został członek Rządu tymczasowego, Garnier Pagés, dotychczasowy Mer Paryża. Niektórzy utrzymują, że nieporozumienia z tym ostatnim spowodowały P. Goudechaux do podania swojéj dymissyi.

— Reprezentanci różnych krajów Włoskich mieli wczoraj długą naradę z P. Lamartine, po któréj ostatni wysłał natychmiast nadzwyczajnego gońca z depeszami do Posła Francuzkiego w Wiedniu.

— Wszyscy dotychczasowi Posłowie Francuzcy odwołani zostali od dworów zagranicznych.

— *Journal des Debat* pisze: „Donoszą z Tulonu, że Xiążęta Joinville i Aumale znajdują się przed tamecznym portem. Nastąpiły korrespondencye między niémi i Admirałem Baudin, który telegrafem zażądał od rządu tymczasowego instrukcyi.

— P. Lasteyrie, który uratował Xiężnę Montpensier, otrzymał od niéj list z podziękowaniem, w którym mu donosi o swém szczęśliwém przybyciu do Anglii.

— Dziś odbyło się w pałacu Luxemburgskim piérwsze wielkie zgromadzenie wszystkich delegowanych od różnych korporacyi robotników pod przewodnictwem P. Ludw. Blanc.

— W Ministerstwie wojny, Komitet obrony krajowéj odbywa swoje posiedzenia pod prezydencyą P. Arago. Najdzielniejsi Jenerałowie są członkami tego Komitetu.

— Dowiadujemy się, że w skutek ostatnich wypadków i przerwania stosunków z Paryżem, banki miast Lille, Rouen i Havre, zawiesiły swoje wypłaty.

— Jeden z najznakomitszych domów handlowych w Paryżu, Gouin i spółka, zawiesił swoje wypłaty. Passiva wynosić mają 52 miliony fr., aktiva zaś 17 milionów w nieruchomościach i 34 mil. w walutach.

Anglia.

Londyn, 1 *marca.*

Onegdaj, Izba Niższa, po przyjęciu złożonych jéj petycyj, zamieniła się w komitet dla roztrząśnienia budżetu, przedstawionego jéj przez Kanclerza Izby Skarbowéj, który oświadczył przytém, że ministerstwo, ulegając powszechnéj niechęci, jaka się objawiła przeciw podwyższeniu podatku od dochodów, a mianowicie między Reprezentantami narodu, cofa swój wniosek względem podwyższenia tegoż podatku z 3 na 5 procent. Daléj Kanclerz Skarbu zaproponował: aby wydatki na wojnę z Kaframi i kredyta dodatkowe dla marynarki, przenieść na remanenta skarbu zeszłoroczne; podatek od dochodów przedłużyć na następne lat trzy, licząc po trzy procent, i upoważnić rząd do nałożenia nowego podatku, w razie, gdyby powyższe środki nie zrównoważyły wydat-

недостаточными къ уравненію расходовъ съ доходами. Это предложеніе, разсмотрѣніе котораго отложено было на 3-е Марта, не удовлетворило Гг. Юма, Осборна, Кобдена и прочихъ, кои вовсе не хотѣли слышать о налогѣ на доходы.

— Министры вынуждены были уступить общему мнѣнію и взяли обратно свое предложеніе объ усиленіи налога съ доходовъ. Если бы они настаивали на своемъ проектѣ, кабинетъ былъ бы непремѣнно распущенъ. Кто же были бы ихъ преемники? Консерваціонный кабинетъ былъ бы подозрителенъ во Франціи; кабинетъ Кобдена подверженъ былъ бы многимъ демократическимъ вліяніямъ; и потому должно почесть счастіемъ для Англіи и міра, что при нынѣшнихъ обстоятельствахъ могъ переломъ кончиться такимъ образомъ.

— 27-го Февраля вечеромъ, герцогъ Немурскій и принцесса Клементина прибыли сюда, въ сопровожденіи пяти слугъ. Герцогъ отправился изъ Булони, но едва только сѣлъ на корабль, какъ вещи его и люди, находившіеся еще на берегу, были задержаны. Въ день прибытія герцога, вечеромъ, посѣтили его герцогъ и герцогиня Кобургскіе и принцъ Албертъ, а на другой день въ полдень, герцогъ и герцогиня Саксенъ-Кобургскіе, герцогъ Немурскій и принцесса Клементина отправились въ Букингамскій дворецъ, для посѣщенія Королевы Викторіи. Возвратившись отъ Королевы Викторіи, герцогъ узналъ, что графъ де Жарнакъ, исправляющій должность французскаго посланника въ Лондонѣ, получилъ депеши отъ временнаго правительства и отвѣчалъ на нихъ, и потому герцогъ рѣшился немедленно переѣхать въ зданіе бельгійскаго посла. Бельгійскій посланникъ, г-нъ Вандервейеръ, предложилъ герцогу свою виллу въ Истъ-Стейнѣ, близъ Лондона. Здѣшнія знатнѣйшія особы и члены дипломатическаго корпуса ежедневно пріѣзжаютъ съ изъявленіемъ своей преданности герцогу. Герцогиня Монпансье также пріѣхала сюда.

— Въ журналѣ *Sun* пишутъ слѣдующее о прибытіи въ Англію Короля Лудвика-Филиппа и его супруги: Король Лудвикъ-Филиппъ и Королева Амалія, нѣсколько дней переходили отъ селенія къ селенію въ окрестностяхъ Трепора. Усталость лишила ихъ силъ, а по словамъ Короля, въ предпослѣднюю ночь онъ думалъ, что непереживетъ этого изнеможенія. Во Вторникъ (29 Февраля) Король и Королева съ однимъ слугою сѣли въ рыбачью лодку въ Трепорѣ, съ тѣмъ чтобы переправиться чрезъ каналъ къ берегамъ Англіи. На морѣ пересѣли они на англійскій пароходъ *Express*, содержавшій сообщеніе между Сутгамптономъ и Гавромъ, который немедленно направился къ Ньюгевену. Вышедъ на берегъ, Король и Королева были встрѣчены народомъ съ участіемъ и отправились въ гостинницу Бриджъ. Король немедленно написалъ къ Королевѣ Викторіи, увѣдомляя о своемъ прибытіи. При выходѣ на берегъ, Король былъ одѣтъ въ зеленомъ киттелѣ и въ синемъ сюртукѣ, который ему подарилъ капитанъ парохода *Express*. Въ пути, чтобы не быть узнаннымъ, самъ обрилъ бакенбарды и надѣлъ парикъ. Компанія желѣзной дороги изъ Лондона въ Брайтонъ прислала Ихъ Величествамъ экипажъ, приготовленный для герцогини Кентской, когда она ѣздила въ Брейтонъ.

— Изъ Брюсселя чрезъ Остенде прибыло сюда множество ящиковъ; думаютъ, что они заключаютъ въ себѣ гардеробъ, присланный бельгійскою Королевою для пребывающаго здѣсь французскаго королевскаго семейства.

— Въ журналѣ *New-York-Herald* сообщаютъ, что изъ Вашингтона получены достовѣрныя извѣщенія, что между Г. Тристомъ и мексиканскими коммиссарами заключенъ мирный трактатъ; но весьма сомнительно, будетъ ли онъ ратификованъ президентомъ Полькомъ и Конгрессомъ.

4 Марта.

Нижняя палата преобразовалась третьяго дня въ комитетъ для разсмотрѣнія проекта объ измѣненіи налога съ доходовъ. Г. Горсманъ требовалъ уравненія этого налога, сообразно роду доходовъ, съ земли, или промышлености, но предложеніе его отринуто 316-ю голосами противъ 141. Палата отсрочила засѣданіе до Понедѣльника.

— Король Лудвикъ-Филиппъ и Королева прибыли сегодня около полудня въ Крейдонъ. Герцогиня Кобургская вскрикнула, увидя своего родителя. Король Лудвикъ Филиппъ заплакалъ, увидя своихъ дѣтей,

ków z dochodami. Wniosek ten, na którego dalszy rozbiór przeznaczono dzień 3-ci marca, nie zadowolił weale PP. Hume, Osborne, Cobden i innych, którzy nie chcieli weale słyszeć o podatku od dochodów.

— W jednym dzienniku czytamy: „Ministrowie musieli ulegć głosowi publicznemu, i cofnęli swój wniosek o powiększenie podatku od dochodów. Gdyby byli obstawali przy swym projekcie, gabinet zostałby nieochybnie obalony. Jacyż byliby ich następcy? Gabinet konserwacyjny byłby podejrzanym we Francyi; gabinet zaś Cobdena musiałby ulegać mnóstwu wpływów demokratycznych. Szczęściem przeto jest dla Anglii i dla świata, że przesilenie tak się mogło skończyć, przy teraźniejszych okolicznościach.

— W d. 27 z. m., wieczorem, przybył tu Xiążę Nemours, w towarzystwie siostry swéj Xiężnéj Klementyny i 5-ciu służących. Xiążę zdawał się bardzo zmęczonym, a odjazd jego tak prędko nastąpił, że nie miał czasu zabrać z sobą żadnego pakunku. Wsiadł na okręt w Boulogne, lecz zaledwie znajdował się na pokładzie, tłomoki jego i służbę, znajdujące się jeszcze na lądzie, zabrano. Za przybyciem tutaj, tegoż wieczora Xiążę przyjmował odwiedziny Xięcia i Xiężny Saxen-Koburg i Xięcia Alberta, a nazajutrz o południu, Xięztwo Saxen-Koburg, Xiążę Nemours i Xiężna Klementyna udali się do pałacu Buckingham i tam krótką wizytę Królowéj Wiktoryi oddali. Xiążę Nemours, wracając od Królowéj Wiktoryi, dowiedział się, że Hrabia de Jarnac, pełniący obowiązki Posła w Londynie, otrzymał depesze od rządu tymczasowego i na nie odpowiedział; zatém Xiążę natychmiast postanowił opuścić pałac poselstwa francuzkiego, gdzie był stanął, i przeniósł się do pałacu poselstwa Belgijskiego. P. Wanderwayer, Poseł Belgijski ofiarował Xięciu swą willę w East-Stein, nie daleko Londynu położoną. Codzień członkowie wysokiéj arystokracyi tutejszéj i Ciała Dyplomatycznego śpieszą z oddaniem wizyt swoich Xięciu. — Xiężna Montpensier także już tutaj przybyła.

— Dziennik *Sun* ogłosił następne szczegóły o przybyciu do Anglii Króla Ludwika Filipa i jego małżonki: „Ludwik Filip z Królową Amelią, tułali się przez dni kilka od folwarku do folwarku w okolicach Treport. Całkiem byli upadli na siłach, ze znużenia, a Król opowiada, że przedostatniéj nocy sądził się być blizkim śmierci. We Wtorek (29 lutego) Król z Królową, z jednym tylko służącym i jedną służącą, wsiedli na łódź rybacką w Treport, w zamiarze dostania się przez kanał do brzegów Anglii. Na morzu zabrał ich parostatek Angielski *Express*, odbywający służbę między Southampton i Hawrem, i zawinął z nimi do Newhaven. Król i Królowa, przy wysiadaniu na ląd, przyjęci byli przez lud bardzo przychylnie, i udali się do Bridge. Piérwszą czynnością Króla było, napisać do Królowéj Wiktoryi, donosząc o swojem przybyciu. Przy wysiadaniu na ląd, Król miał na sobie zielony kitel i surdut granatowy, którego mu kapitan parostatku *Express*, dostarczył. W drodze, aby nie być poznanym, ostrzygł sam bakenbardy i przywdział perukę. Towarzystwo kolei żelaznéj z Londynu do Brighton, ofiarowało Królestwu Ich Mość wagon, który niegdyś przygotowało umyślnie dla Xiężny Kent, w czasie jéj odwiedzin w Brighton.“

— Mnóstwo pak z Bruxelli, przez Ostendę przysłanych, przybyło tutaj; sądzą, że zawierają garderobę, którą Królowa Belgów przysłała dla bawiących tutaj członków Królewskiéj francuzkiéj rodziny.

— Dziennik *New-York-Herald* donosi, że otrzymał z Washingtonu pewną wiadomość o zawartym traktacie pokoju między P. Trist i Kommissarzami Mexykańskiemi; ale że bardzo jest wątpliwem, czy ten traktat ratyfikowany zostanie przez Prezydenta Polk i kongress.

Dnia 4 marca.

Izba Niższa zamieniła się onegdaj w wydział tajny, w celu naradzenia się nad zmianami w podatku od dochodów. P. Horsman żądał stopniowania w tym podatku, stosownie do rodzaju dochodu, z ziemi albo z przemysłu; atoli jego wniosek odrzucony został większością 316 głosów przeciw 141. Izba odroczyła swoje posiedzenie do przyszłego Poniedziałku.

— Król Ludwik-Filip i Królowa przybyli dziś, około południa do Craydon. Xiężna Koburgska wydała okrzyk radości, ujrzawszy swego dostojnego ojca. Król Ludwik Filip wylewał łzy, uściskając swe dzieci, Xiężnę Klemen-

герцогиню Клементину Кобургскую и герцога Немурскаго. Присутствовавшіе хранили почтительное молчаніе при встрѣчѣ съ Королемъ и его фамиліею, которые въ трехъ экипажахъ отправились въ Клермонтъ. Король принялъ имя гр. Нельи.

— 2-го числа, рано утромъ, прибыли въ Соутамтонъ герцогиня Немурская, съ дѣтьми, и герцогъ Монпансьерскій. По полученіи о томъ извѣстія въ Лондонѣ, въ Соутамтонъ были посланы члены французскаго и бельгійскаго посольства, для сопровожденія Ихъ Высочествъ.

— Г. Гизо прибылъ въ Дувръ, чрезъ Остенде, захвативъ съ собою только портфейль, который несъ въ рукахъ.

— Въ извѣстіяхъ изъ Капа, отъ 30 Декабря, увѣдомляютъ наконецъ объ окончаніи войны съ Кафрами, предводитель коихъ Пато и прочіе, сдались безусловно полковник Сомерсету. Подъ предводительствомъ сэра Смита происходило также совѣщаніе между начальниками племени Гаика, кои положили прекратить непріятельскія дѣйствія.

Германія.

Мюнхенъ, 6 Марта.

Третьяго дня, послѣ полудня, случились важныя событія. Въ часъ по полудни, опять происходило большое собраніе въ ратушѣ, въ присутствіи слишкомъ тысячи зрителей. Получено было извѣстіе, что министры отправились къ Королю, чтобы просить Е. В. созвать чины не 31 Мая, какъ было постановлено на канунѣ, а ранѣе. Въ ожиданіи королевскаго рѣшенія въ собраніи происходило большое волненіе, которое еще увеличилось, когда на улицахъ раздался барабанный бой для сбора ландвера. На главныхъ городскихъ улицахъ также господствовало въ это мгновеніе, большое смятеніе: всѣ лавки были заперты; нѣсколько тысячь молодыхъ людей явились вооруженные, взявъ оружіе изъ арсенала. Между тѣмъ собрались ландверъ и линѣйныя войска. Въ то время, какъ это происходило, принцъ Карлъ явился въ ратушѣ, и объявилъ собранію, что Король созвалъ чины къ 16-му н. м. Это объявленіе было принято съ громкимъ восклицаніемъ: ура! Принцъ Карлъ сообщилъ о королевскомъ рѣшеніи также вооруженнымъ молодымъ людямъ, которые воротились затѣмъ къ арсеналу, и сложили оружіе. Спокойствіе болѣе не было нарушено. Сегодня была обнародована слѣдующая королевская прокламація: „Чины Королевства созываются въ столицу къ 16-му н. м. Имъ немедленно будутъ представлены проекты законовъ: объ отвѣтственности министровъ; о совершенной свободѣ тисненія; о преобразованіи выборовъ въ собраніе чиновъ; о гласности судопроизводства и учрежденіи судовъ присяжныхъ; о болѣе обширномъ попеченіи о государственныхъ чиновникахъ, ихъ вдовахъ и сиротахъ; о преобразованіи отношеній Евреевъ. Сверхъ того повелѣвается: немедленно составить сводъ полицейскихъ законовъ; арміи тотчасъ присягнуть на уложеніе; съ сего же числа отмѣнить цензуру..“

Веймаръ, 8 Марта.

Въ правительственной газетѣ обнародовано сегодня повелѣніе Великаго Герцога, возстановляющее свободу тисненія въ томъ видѣ, какъ она существовала въ Великомъ Герцогствѣ до изданія повелѣнія 30 Октября 1819, которая была дарована въ 1816 покойнымъ Великимъ Герцогомъ Карломъ Августомъ.

— По извѣстіямъ изъ Готы, герцогъ даровалъ своимъ подданнымъ представительное уложеніе, и повелѣлъ отмѣнить цензуру.

— Виртембергскіе чины созваны на 13 число с. м., чины Гессенскаго Курфирства на 11 число с. м., а Гановерскаго на 28 ч. с. м. (*С. П.*

Дрезденъ, 6 Марта.

Министръ внутреннихъ дѣлъ Фалькерстейнъ вручилъ вчера Королю свой портфель; временно назначенъ на его мѣсто, вице-президентъ аппеляціоннаго суда, д-ръ Зчинскій.

— Королевскимъ постановленіемъ, существующій законъ о цензурѣ отмѣненъ до 15 Апрѣля, пока не будетъ одобрено мнѣніе отъ чрезвычайнаго сейма, созваннаго по этому случаю.

---

tynę Koburgską i Xięcia Nemours. Obecni przyjęli z uszanowaniem i milczeniem Króla i rodzinę, którzy udali się następnie w trzech powozach do Claremont. Król przybrał nazwisko Hrabiego Neuilly.

— Dnia 2 rano, przybyła do Southampton Xiężna Nemours i Xiąże Montpensier. Po otrzymaniu o tém wiadomości w Londynie, posłani zostali do Southampton członkowie poselstw Francuzkiego i Belgijskiego, dla powitania Ich Wysokości.

— P. Guizot przybył do Dower przez Ostendę. Przy sobie miał tylko pugilares, który niósł w ręku.

— Wiadomości z Cap, datowane 30-go grudnia, donoszą nareszcie o ukończeniu wojny z Kaframi; albowiem naczelnik Pato i inni poddali się na łaskę i niełaskę Półkownikowi Somerset. Również odbyła się narada naczelników pokolenia Gaika, pod przewodnictwem Sir Henryka Smith, na której postanowiono wstrzymać kroki nieprzyjacielskie.

Niemcy.

Monachium, 6 marca.

Onegdaj po południu zaszły ważne wypadki. O godzinie 1-éj z południa, odbyło się znowu wielkie zgromadzenie w Ratuszu, w obec przeszło tysiąca widzów. Otrzymano wiadomość, że Ministrowie udali się do Króla z prośbą o zwołanie Stanów nie na 31 maja, jak było postanowiono dniem przedtém, ale wcześniéj. W oczekiwaniu odpowiedzi Króla, w zgromadzeniu panowało wielkie wzburzenie, które tém bardziéj się wzmogło, gdy usłyszano na ulicach odgłos bębna, w celu zwołania landweru. Na głównych ulicach miasta panowało także w téj chwili wielkie zamieszanie; wszystkie sklepy były zamknięte; kilka tysięcy młodych ludzi ukazało się pod bronią, którą zabrali z arsenału. Tymczasem zgromadziła się milicya i wojska liniowe. Podczas kiedy się to działo, Xiąże Karol przybył na Ratusz i obwieścił zgromadzeniu, że Król zwołał Stany na 16 marca. Wiadomość ta została przyjęta z głośnemi okrzykami radości. Xiąże Karol zawiadomił także o tém Królewskiem postanowieniu uzbrojonych młodych ludzi, którzy natychmiast wrócili do arsenału i broń wziętą złożyli. Odtąd spokojność nie została naruszoną. Dziś ogłoszono następującą Królewską odezwę: „Stany Państwa zwołują się do stolicy na 16 tego miesiąca. Podane im zostaną niezwłocznie następujące projekta do prawa: o odpowiedzialności Ministrów; o zupełnéj wolności druku; o reformie wyborów do zgromadzenia Stanów; o jawności sądownictwa i o zaprowadzeniu sądów przysięgłych; o większéj troskliwości względem zabezpieczenia losu urzędników Państwa, ich wdów i sierot; o reorganizacyi stosunków Żydów. Nadto rozkazuje się: ułożyć niezwłocznie zbiór praw policyjnych; wojsku wykonać natychmiast przysięgę na Konstytucyą; od dzisiejszego dnia znieść cenzurę.“

Wejmar, 8 marca.

W *Gazecie Rządowéj* ogłoszono dzisiaj rozkaz W. Xięcia, przywracający wolność druku w tym kształcie, w jakim istniała w W. Xięstwie przed ogłoszeniu rozkazu 30 października 1819 roku, a którą nadał w roku 1816 ś. p. W. Xiąże Karol August.

— Podług wiadomości z Gota, Panujący Xiąże nadał swoim poddanym ustawę reprezentacyjną, i rozkazał znieść cenzurę.

— Stany Würtembergskie zwołane zostały na d. 13 b. m., Stany Elektorstwa Hesskiego na d. 11 b. m., Hanowerskie na d. 28 b. m. (*P. P.*)

Drezno, 6 marca.

Minister spraw wewnętrznych, Falkernstein, złożył wczoraj w ręce Króla swój urząd, i tymczasowie mianowany został w jego miejsce, Wice-Prezes Sądu Appellacyjnego, Dr. Zszyński.

— Rozkazem Królewskim, istniejące dotychczas prawo o cenzurze, zawieszone zostało tymczasowo do d. 15 kwietnia, dopóki nie nastąpi ostateczne w tym względzie rozstrzygnienie nadzwyczajnego Sejmu, który już zwołany został.

Нидерланды.

Гага, 7 Марта.

Между Голландіею и Бельгіею заключенъ наступательный и оборонительный трактатъ.

— Секретарь французскаго посольства баронъ де Бретейль заступаетъ мѣсто посланника, Г. Бюссьера.

— Въ сегоднишнемъ засѣданіи второй палаты главныхъ чиновъ, министръ внутреннихъ дѣлъ объявилъ, что по повелѣнію Короля ей немедленно предложенъ будетъ проектъ, для перемѣны основнаго закона.

— Кабинетный совѣтъ на засѣданіи 2 Марта опредѣлилъ немедленно созвать милицію 1844 и 1845 годовъ, и предпринять на границѣ соотвѣтственныя мѣры предосторонности. Постановленіемъ 3 с. м., предоставлено военному министру призвать немедленно на службу всѣхъ отпускныхъ нижнихъ чиновъ, также конскриптовъ 1845 и 1846 годовъ.

— Въ *Jonrual de la Haye* пишутъ, что Король Лудвикъ Филиппъ обязанъ спасеніемъ своимъ Голландскому живописцу Г. Шеферу, который донесъ Его Величеству о приближеніи толпы, вручивъ ему свой кошелекъ съ 20-ю золотыми монетами.

Niderlandy.

Haga, 7 marca.

Holandya i Belgia zawarły z sobą traktat zaczepny i odporny.

— Sekretarz poselstwa francuzkiego, Baron Breteuil, sprawuje interessa swego narodu, po wyjeździe Posła P. Bussières.

— Na dzisiejszém posiedzeniu drugiéj Izby Stanów Jeneralnych, zapowiedział Minister spraw wewnętrznych, że z rozkazu Króla przełożony jéj będzie niezwłócznie projekt do zmiany prawa zasadniczego.

— Rada gabinetowa na posiedzeniu d. 2 marca, uchwaliła zwołać niezwłócznie milicyę z roku 1844 i 1845 i przedsięwziąć na granicy stosowne środki ostróżności. Postanowieniem z d. 3-go b. m., Minister wojny upoważniony został do powołania natychmiast wszystkich urlopowanych, tudzież ściągnienia spisowych z roku 1845 i 1846.

— *Journal de la Haye* donosi, że Król Ludwik Filip winien swoje ocalenie znakomitemu malarzowi Holenderskiemu P. Ary Scheffer, który nietylko Monarchę uwiadomił o pochodzie tłumu ludu, ale nawet oddał mu swoją sakiewkę, w któréj znajdowało się 20 sztuk złota.

Египетъ.

Александрія, 15 Февраля.

Мехмед-Али отправился вчера, на французскомъ пароходѣ, въ Мальту, такъ какъ, по совѣту медиковъ, морское путешествіе есть единственное средство къ продолженію его жизни. Говорятъ, что изъ Мальты отправится онъ въ Неаполь. Въ отсутствіе его назначенъ состоять въ должности намѣстника внукъ его Абасъ-Паша; въ Александріи назначенъ губернаторомъ сынъ Мехмеда Саидъ-Паша, а губернаторомъ въ Каирѣ Ахмедъ-Паша. Въ свитѣ вице-короля находятся трое медиковъ: Гаэтани, Клотъ-бей и Гусейнъ-бей, также Кіамиль-Паша, Артимъ-бей, 53 служителя и три купца: Зизанія, Тоссица и Пастре.

Egipt.

Alexandrya, 15 lutego.

Mehmed-Ali, który już od kilku tygodni ciężko choruje, udał się wczoraj na statku francuzkim do Malty; lekarze bowiem zalecili mu podróż morską, jako jedyny środek utrzymania życia. Mówią, że z Malty uda się do Neapolu. Vice-Król mianował zastępcą swoim wnuka Abasa-Baszę, syna Saida-Baszy, Gubernatorem Alexandryi, a Achmeda-Baszę Gubernatorem Kairu. W orszaku jego znajduje się trzech lekarzy: Gaetani, Clot i Hussein-Bej, zięć Kamil-Basza, Artim-Bej, 53 służących, tudzież trzech kupców: Zizania, Tossiza i Pastre.

НОВѢЙШІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Берлинъ, 15 Марта.

Е. В. Король Прусскій обнародовалъ вчера патентъ о созваніи соединенныхъ чиновъ, и выразилъ въ семъ документѣ, что въ соединеніи съ императорскимъ австрійскимъ правительствомъ, приглашаетъ всѣхъ участниковъ германскаго союза къ немедленному собранію для обсужденія тѣхъ мѣръ, которыя при нынѣшнихъ трудныхъ и опасныхъ обстоятельствахъ потребны для блага Германіи. Король объявляетъ, что рѣшился дѣйствовать всѣми силами, дабы нынѣшнія совѣщанія повели къ истинному перерожденію германскаго союза, и чтобы германскій народъ, соединивъ свои стремленія, защитилъ себя отъ опасности безначалія, и вновь пріобрѣлъ древнее величіе. Какіе бы ни были результаты сихъ стараній, во всякомъ случаѣ должно будетъ принять въ отношеніи къ Пруссіи мѣры, для исполненія коихъ требуется содѣйствіе государственныхъ чиновъ. и потому оные созываются въ Берлинъ къ 27-му Апрѣля. — Пруссія, равно какъ и Австрія выразили самымъ точнымъ образомъ свое положеніе относительно вопросовъ, касающихся нынѣшняго переворота во Франціи: эти державы не имѣютъ въ виду и помысла о вмѣшательствѣ во внутреннія дѣла Франціи, но рѣшились также общими силами отражать всякое нарушеніе существующихъ нынѣ трактатовъ. Собраніе всѣхъ участниковъ германскаго союза для обсужденія нынѣшняго положенія, опредѣлено, на 25-е Марта, и будетъ происходить въ Дрезденѣ.

(С. П.)

NAJNOWSZE WIADOMOŚCI.

Berlin, 15 marca.

Jego Królewska Mość wydał wczoraj patent względem zwołania Zgromadzenia Połączonych Stanów, w którym też wyraził zarazem, iż wspólnie z Cesarsko-Austryackim Rządem, wezwał wszystkich uczestników Związku Niemieckiego, do bezzwłócznego zebrania się, w celu roztrząśnienia środków jakieby w teraźniejszych trudnych i niebezpiecznych okolicznościach, mogły być dla dobra Niemiec potrzebne. Król oświadcza, iż postanowił dołożyć wszelkich usilności, ażeby te narady doprowadziły do rzeczywistego odrodzenia Niemieckiego Związku, i aby lud Niemiecki, połączywszy swoje usiłowania, uchronił się od niebezpieczeństw bezrządu i odzyskał znowu dawną swoję wielkość. Lecz jakiekolwiek będą skutki tych starań Jego Królewskiéj Mości, w każdym razie potrzeba będzie przedsięwziąć we względzie Pruss takie środki, dla których spełnienia potrzebne jest spółdziałanie Stanów krajowych, i przeto takowe zwołane są do Berlina na dzień 27 kwietnia. — Prussy, równie jak i Austrya, oznaczyły najwyraźniéj swoje stanowisko względem kwestyi, ściągających się do obecnéj przemiany rzeczy we Francyi. Oba te mocarstwa nie mają nawet myśli mieszać się do wewnętrznych spraw Francyi, ale postanowiły także wspólnemi siłami odpierać wszelkie naruszenie istniejących obecnie traktatów. Zebranie wszystkich uczestników Niemieckiego Związku, dla roztrząśnienia obecnego położenia rzeczy, oznaczone zostało na dzień 25 marca, i będzie się odbywało w Dreźnie.

(P. P.)

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 16-го Марта 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*